

ҚАРАҚАЛПАҚ КЛАССИК ШАЙЫРЛАРЫНЫҢ ШЫҒАРМАЛАРЫНДА ЎАТАНСҮЙИУШИЛИККЕ ТӘРБИЯЛАҰ

Г. Жумамуратова; Т. Азизова.

ӨзПІИИ ҚҚ филиалы илимий хызметкерлери

Резюме: Мақолада қарақалпақ классик шоирларининг асарларидаги маънавият масалалари таҳлил этилади.

Резюме: В статье анализируется проблемы духовности в произведениях Каракалпакского народного поэта.

Summary: The article analyzes the problem of the works of the national poet of KARAKALPAK.

Таянч сүзлар: Бердақ, халқ шоири, маънавият, поэзия, демократик ғоя, шъер, маданият.

Ключевые слова: Бердақ, народный поэт, духовность, поэзия, демократическая идея, стихотворение, культура.

Key words: Berdak, the national poet, spirituality, poetry, the democratic idea, a poem, culture.

Қарақалпақ әдебияты, жәмийетлик-философиялық хәм педагогикалық ой-пикирлер тарийхында үлкен тулға есапланған қарақалпақ классик шайырларының шығармаларын оқысаңыз ондағы тийкарғы мазмун, Ўатанға садықлық, туўылған елге болған мухаббат, сүйиспеншилик идеялары менен суўретленгенлигиниң гүўасы боласыз. Елимиздиң сулыў тәбияты инсанлары, олар арасындағы өз-ара мүнәсибетлер, аўызбиршилик, халқымызға тән болған үрп-әдет, салт-дәстүрлерин өзине тән мақтаныш сезимлери менен жырланады.

Ўатанды мақтаныш етиў, оның ҳәр бир қарыс жерине, таўы-тасына, илимпән, көркем-өнери жетискенликлерине меҳр менен қараў, оны көздиң қарашығындай сақлаўды дәретиўши орталық қәлиплестиреди.

Әлбетте, ҳәр қандай инсан өз халқының перзенти есапланады. Демек ҳәр бир инсан ең дәслеп өз Ўатаны, халқы ушын хызмет етиўи дәркар. Бул оның ел-халық алдындағы парызы есапланып, ол өз халқы алдында есап бередиди. Оның барлық хызметлери халқына бағышланады.

Әжинияз қазақтың шайыр қызы Меңеш пенен айтысында өз халқын мақтаныш пенен тилге алады.

Меңеш: Көшкенде қызларыңыз не минеди,
Хожеке хайтта –тойда қызларың не кийеди,
Қарақалпақ дегенде журт болып па?
Дегениң қарақалпақ немене еди?

Әжинияз: Көшкенде көлеңкели бар күймеси,
Көйлеги дарайыдан он түймеси,
Шылдыры, өнир моншақ бар жәнеси,
Билезик, жүзик, сырға немеси,
Бели қылдай, өңиринде хәр түймеси,
Кийинип хайтлап шықса оны беси,
...Көринер ишкен асы тамағынан,
ямаса: Жигити бизиң елдиң болар ғошшақ,
Белинде тиллә камар, алтын пышақ,
Жигити бизиң елдиң мине, сондай,
Пашшайы сым балағы жипек шашақ,
Мингени арғымақ ат мойны куўдай...

Әжинияз Қосыбай улының ұатансүйиушилиқ руўхында жазылған «Еллерим барды» қосығында өзиниң туўылған елин, Ыатанын мақтаныш сезими менен жырлайды.

Жайлауым-Үргенч, арқасы теңиз,
Жаўырыны қақпақтай маллары семиз,
Рухсатсыз бир-бирине салмас из,
Бирликли Қоңырат еллерим барды.

Шайыр халқының туўрылық, хақыйқатлық, расғөйлик сыяқлы жоқары пазыйлетлерин төмендеги көрсетип береді.

Өтирикти рас етип айтпаған,
Туўры жолдан бас кетсе де қайтпаған,
Нәмәхремди хасла жолдас тутпаған,

Аты қарақалпақ еллерим барды,- сыяқлы қатарлары менен халқымыздың қанына сиңген өзине тән менталитетин, үрп-әдеплерин, қәдириятларын баян етеді. Бул әлбетте оқыўшыда туўылған жерге болған мухаббаты, өз елине болған мақтаныш сезимлерин, хұрметти оятыўы сөзсиз.

Беллескенде хан палўанын қоймаған,
Күш-қарыўы бир бойына сыймаған,
Шақырмаса мерекеге бармаған,
Қоңыраттың Гүжектей палўаны барды

Өз ана-журтын сүйген патриот шайыр халықтың хасыл, ийгиликли қәсийетлерин, оның бирлигин, дослығын, татыўлығын, «туўры жолдан бас кетсе де қайтпайтуғын» мәртлигин, ҳадаллығын, оның бағадыр, палўан, ғайратлы перзентлерин үлги сыпатында көрсетеді.

Шайыр «Айрылса» қосығы арқалы келешек әўладқа өз халқын, Ыатанын ардақлаўға, сүйиўге, ел-журт нәпеси менен жасаўға, туўылған жерди абайлап асыраўға үндейди.

Елинен айрылған дийўана болар,
Ярынан айрылған бийгана болар,
Ҳәррелер ушубан пәруана болар,
Уясы бузылып, палдан айрылса,-деп көрсетип, киндик қаның тамған ана жериңди, Ўатаныңды қәдирле деп нәсиятлайды.

Әжинияз шайыр менен Бердақ шайырдың дәрәтпелери арқалы да оқыўшы өзінде мийнетсүйиўшилиқ, инсаныйлық, мәртлик, сақыйлық, әдеп-икрамлылық хәм тағы басқа пазыйлетлерди сезе алады.

Бердақ шайырдың «Балам», «Халық ушын», «Жақсырақ», «Қашан рәхәтланадурсаң», «Айдос баба», «Ерназар бий» қосықлары усындай тәрбиялық әҳмийетке ийе дәрәтпелерден есапланады. Сол себепли жазыўшы, шайыр дәрәтпелери өз халқы хәм жасаған заманы хаққында айтқан пикирли менен өлшенеди.

Жумыс исле, туўылған соң ел ушын,
Жаныңды аяма елде ел ушын,
Киндиктен қан тамып туўған жер ушын,
Өлип кеткениңше хызмет жақсырақ - деп туўылған мәканыңды, елинди, өскен жериңди сүй, оны қәдирле, ата-бабамыз жасаған жер, киндик қаны тамған хасыл топырақ, әдиўли Ўатанды қәстерлеўди ескертеди.

Оқыўшыларды жас ўақтынан баслап тәрбиялаў хәр бир ата-ана, кең жәмийетшилигимиздиң ўазыйпасы болып табылады. Қарақалпақ классик шайырларының мәдений мийрасын үйрениўде хәм раўажландырыўда миллий өзгешеликleri хәм руўхый қәсийетleri есапқа алынып, ис көриў мақсетке муўапық келеди. Инсаният тәбият байлықларды сақлаў ислерине туўылған мәканыңды, ана Ўатанымызды қәстерлеўге итибар қаратыў лазым.

Жуўмақлап айтқанда, қарақалпақ классик шайырларының мийнетлерин, ақыл-нәсият сөзлерин үйрениў хәм жаслардың тәлим-тәрбия ислерине пайдаланыў мақсетке муўапық болып есапланады.

Әдебиятлар:

1. Мамбетов. К. Әжинияз. Н., 1994ж. 24-бет.
2. Бердақ хаққында сөз. Нөкис «Қарақалпақстан» 1987.